

VADIM ZELAND

TRANSURFING REALNOSTI

JABUKE PADAJU U NEBO

KNJIGA 5.

Beograd, oktobar 2019.

Naslov originala:

Трансерфинг реалности.
Ступењ V: Јаблоки падају у небо

© ОАО Издательская группа «Весь», 2005.

Copyright Srbija © Aruna, 2019.

Prevod s ruskog: Slobodanka K. Vanjkevič

Izdavač: ARUNA, Beograd

Lektura: Aleksandar Dramićanin

Ilustracije: Natalija Ivanova

Plasman i distribucija: 064/15-77-045

Štampa: „Zuhra”, Beograd

Tiraž: 1000 primeraka

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se umnožavati ni u kakvoj formi, bez prethodne pismene dozvole od strane vlasnika autorskih prava.

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
159.947.3
159.96

ЗЕЛАНД, Вадим, 1963-
Transurfing realnost. Knj. 5, Jabuke padaju u nebo / Vadim Zeland ;
[ilustracije Natalija Ivanova] ; [prevod s ruskog Slobodanka K. Vanjkevič]. -
Beograd : Aruna, 2019 (Beograd : Zuhra). - 133 str. : ilustr. ; 21 cm

Prevod dela: Трансерфинг реалности. Ст. 5, Јаблоки падају у небо. -
Ауторова слика. - Тираж 1.000. - Аутор о себи --- : стр. 130.

ISBN 978-86-6052-005-2

а) Психологија успеха

COBISS.SR-ID 278138124

SADRŽAJ

PREDGOVOR	5
1. SVET OGLEDALA	7
Dvostrano ogledalo	8
Amalgam* stvarnosti	14
U trci za odrazom	22
Svet nam ide u susret	29
Namera Gospodara	37
Udruženje prorocatelja sudbine iz ogledala	48
Rezime	58
2. VRATAR VEČNOSTI	60
Energija namere	61
Čišćenje sveta	73
Korekcija ogledala	84
Gospodar stvarnosti	91
Koordinacija snova	101
Presuda Gospodara	105
Rezime	113
ZAKLJUČAK	115
Neobična stvarnost	116
Namera drevnih magova	126
Epilog	128
U gostima kod Večnosti	129
Autor o sebi...	130

Predgovor

Dragi čitaocē,

Pred vama je nastavak knjiga o Transurfingu – zagonetnom aspektu stvarnosti koji je izazvao toliko emocija kod čitalačke publike. U prethodnoj knjizi (Transurfing 4. – *Upravljanje stvarnošću – prim. izd.*) govorilo se o tome da čovek može da upravlja stvarnošću ukoliko se oslobodi iluzije dvostranog odraza. U ovoj knjizi ćete saznati na koji način se to radi.

Kada se probudite iz sna na javi, bukvalno ćete se iskobe-
ljati iz bujice događaja i naći u centru džinovskog kaleidoskopa koji će se polako vrteti, svetlucajući ograncima stvarnosti. Bi-
ćete deo te stvarnosti, a istovremeno postojati nezavisno od nje. Isto tako, svoju „zasebnost“ ćete spoznati kada se tokom sna prisetite, odnosno shvatite da san zavisi od vas, a ne vi od njega.

Energija čovekovih misli pri određenim uslovima ima moć da materijalizuje određeni sektor prostranstva varijanti. U stanju koje se u Transurfingu zove jedinstvo duše i razuma, nastaje tajanstvena sila – *spoljašnja namera*. Oni koji su isprobali Transurfing na svom iskustvu, sa oduševljenjem pričaju kako se njihove misli na neshvatljiv način otelotvoruju u stvarnost i da ona bukvalno pred očima menja svoj oblik.

Na primer, ljudi iz nepoznatog razloga počinju prema vama da se odnose sa više simpatija. Otvoriće se vrata koja su se nekad činila beznadežno zatvorenim. Pritom ćete moći da primetite vrlo zanimljive pojave: promene u „nijansama scenografije“ i „krugove u stvarnosti“ nalik krugovima u vodi. Sloj vašeg sveta vraća izgubljenu svežinu: sladoled dobija isti onaj ukus koji je imao u detinjstvu, a nade poprimaju mladalački

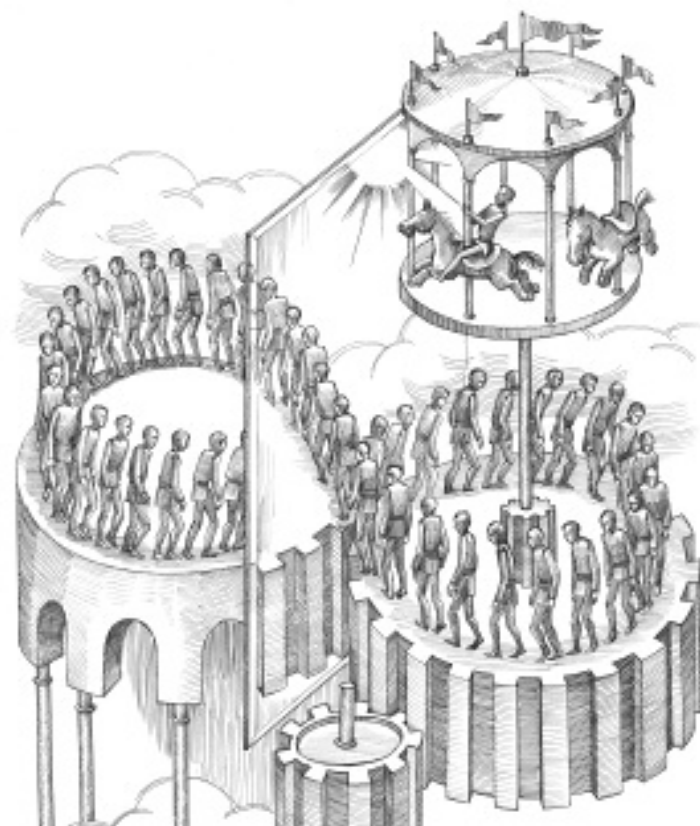
zanos. Međutim, najvažniji će biti karakterističan osećaj unutrašnje slobode – privilegija da živite u skladu sa svojim načelima.

Ma kako se činilo neobičnim, ovde nema nikakve mistike – sve je stvarno. Zato, dok u praksi proveravate ovo što čitate, ostanite čvrsto na zemlji da se ne biste od iznenađenja i ushićenja srušili i pali u nebo.

1. Svet ogledala

Moj svet se brine o meni

Čoveku se čini da je veoma teško prevazići okvire životnih okolnosti. Zapravo, teškoće ne postoje – to su samo iluzije ogledala. Čovek ima moć da oblikuje svoju stvarnost, ali to zahteva poštovanje određenih pravila. Um bezuspešno pokušava da utiče na odraz u ogledalu, a potrebno je samo da promeni sliku.

Dvostrano ogledalo

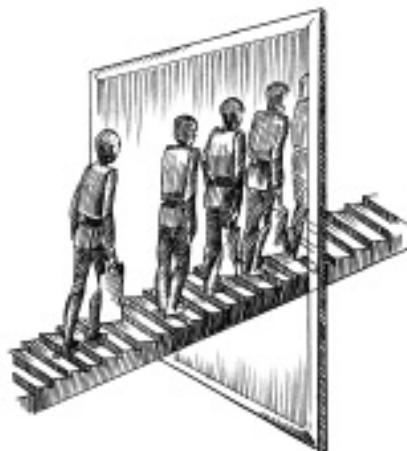
Stvarnost se ispoljava kroz dva oblika: fizički, koji može da se dotakne rukama, i metafizički, koji se nalazi izvan granica percepcije. Oba istovremeno egzistiraju, međusobno se proživljaju i dopunjuju. Dualizam nastaje kao neizostavna karakteristika našeg sveta. Mnoge stvari imaju svoju suprotnu stranu.

Zamislite da stojite ispred ogledala. Vi predstavljate realno postojeći fizički objekat dok je vaš odraz, koji nema materijalnu supstanciju, imaginaran i metafizički. Međutim, on je podjednako stvaran kao i vaš lik.

Ceo svet može da se predstavi u vidu džinovskog dvostranog ogledala, s čije se jedne strane nalazi fizička Vasiona, a s druge se prostire metafizičko prostranstvo varijanti. Za razliku od običnog ogledala, materijalni svet je odraz, čija slika predstavlja nameru i promisao Boga, kao i svih živih bića koja su Njegovo otelotvorenje.

Prostranstvo varijanti je svojevrsna matrica, odnosno šablon po kome se dešava „krojenje“, „šivenje“, a takođe i „modna revija“ – kretanje celokupne materije. U njemu se čuvaju informacije o tome šta i kako treba da se događa u materijalnom svetu. Broj raznovrsnih potencijalnih mogućnosti je beskonačan. Varijanta je sektor prostranstva koji sadrži scenario i scenografiju, odnosno putanju i oblik kretanja materije. Drugim rečima, sektor određuje šta u svakom pojedinačnom slučaju mora da se događa i kako treba da izgleda.

Na taj način ogledalo deli svet na dve polovine: stvarnu i imaginarnu. Sve ono čemu je dodeljen materijalni oblik nalazi se na stvarnoj polovini i razvija se u skladu sa zakonima pri-

rodnih nauka. Nauka, kao i uobičajeni pogled na svet, povezani su samo sa onim što se događa u „stvarnosti“. Pod stvarnošću se obično podrazumeva sve ono što može da se opazi i na šta može da se izvrši uticaj.

Ako ostavimo po strani metafizičku stranu stvarnosti i uzmemo u obzir samo materijalni svet, tada se delovanje svih živih bića, uključujući i čoveka, svodi na primitivno kretanje u okvirima unutrašnje namere. Kao što je poznato, pomoću unutrašnje namere cilj se postiže putem direktnog delovanja na okolinu. Da bi se nešto postiglo, potrebno je preduzeti određene korake, mrdnuti se, pokrenuti „laktove“ – generalno, obaviti konkretan zadatak.

Materijalna stvarnost uistinu može da se oseti – ona momentalno reaguje na direktan uticaj, što tvori iluziju da se jedino na taj način mogu postići neki rezultati. Međutim, u granicama materijalnog sveta krug realno ostvarivih ciljeva je znatno sužen. Treba računati samo na ono što postoji. Svi ljudi se oslanjaju na sredstva koja obično nisu dovoljna, kao i na mogućnosti koje su vrlo ograničene.

U ovom svetu je apsolutno sve prožeto takmičarskim duhom. Veliki broj ljudi teži da dostigne isti cilj, dok u okvirima unutrašnje namere, naravno, nema dovoljno mogućnosti za sve. Odakle mogu da se stvore uslovi i okolnosti potrebni za postizanje cilja? Evo odakle – iz prostranstva varijanti.

S druge strane ogledala ima svega u izobilju i nema nikakve konkurencije. *Roba ne postoji, ali je sva draž u tome što svako može da je izabere, kao iz kataloga, i da izvrši porudžbinu.* Pre ili kasnije će porudžbina biti realizovana i za nju nije potrebno ništa da se plati – samo je potrebno ispuniti određene, ne suviše opterećujuće uslove. To je sve. Da nije možda reč o bajci?

Nipošto. Sve je to više nego stvarno. Energija misli se ne gubi bez traga. Ona može da materijalizuje sektor prostranstva varijanti koji po svojim parametrima odgovara odašiljanju misli. Samo nam se čini da je sve što postoji u našem svetu posledica

međusobnog delovanja materijalnih objekata. Podjednako bitnu ulogu u ovome igraju procesi koji se odvijaju na suptilnom planu, kada se virtuelno postojeće varijante materijalizuju u stvarnost. Uzročno-posledične veze suptilnih procesa nisu uvek primetne, ali, bez obzira na to, oblikuju više od polovine celokupne stvarnosti.

Materijalizacija sektora prostranstva varijanti se po pravilu odvija nezavisno od volje, jer čovek energiju misli ne koristi s određenim ciljem, a naročito je to problematično za nedovoljno razvijena bića. Kao što je predstavljeno u prvoj knjizi Transurfinga (Transurfing 1. – *Prostranstvo varijanti – prim. izd.*), uticaj mentalnih obrazaca na stvarnost se uglavnom manifestuje kroz formu realizacije najcrnjih očekivanja.

Budući da je čovek prizemljen u „realiju života“, on luta među praznim policama u prodavnici, pokušavajući da dohvati robu na kojoj je okačen natpis „Prodato“. U ponudi je samo roba lošijeg kvaliteta, ali i za nju je potrebno izdvojiti popriličnu svotu novca. I, umesto da samo pogleda u katalog i izvrši porudžbinu, čovek se mahnito baca u grčevitu potragu, čeka u dugim redovima, iz sve snage pokušava da se probije kroz gomilu, kao i da ulazi u konflikte s prodavcima i kupcima. Na kraju ne uspeva da se dokopa onog što želi, a problemi se samo nagomilavaju.

Takva realnost, lišena radosti, počinje da klija pre svega u čovekovoju svesti, odakle se postepeno materijalizuje i prelazi u stvarnost. Svako živo biće svojim direktnim postupcima, s jedne strane, i mislima, s druge, stvara sloj svog sveta. Svi ti slojevi se slažu jedan preko drugog i tako svako biće doprinosi oblikovanju stvarnosti.

Sloj sveta je karakterističan skup uslova i okolnosti iz kojih se gradi način života svakog pojedinog bića (nadalje će biti reč samo o lju-

dima). Uslovi postojanja mogu da budu različiti: povoljni i oni manje povoljni, komforni i teški, prijateljski i agresivni. Naravno, veliki značaj ima i sredina u kojoj se čovek rodio. Ali, nadalje se život najvećim delom razvija u zavisnosti od toga kako se čovek odnosi prema sebi i stvarnosti koja ga okružuje. Njegov pogled na svet umnogome određuju kasnije promene u načinu života. U stvarnost se materijalizuje onaj sektor prostranstva varijanti čiji scenario i scenografija odgovaraju usmerenju i karakteru čovekovih misli.

Na taj način, u nastanku pojedinačnog sloja učestvuju dva faktora: *s jedne strane ogledala je unutrašnja namera, a s druge – spoljašnja*. Direktnim delovanjem čovek utiče na objekte materijalnog sveta, a svojim mislima otelotvoruje u stvarnost ono što njemu tog trenutka nedostaje.

Ako je čovek uveren da je sve najbolje na ovom svetu već rasprodato, tada mu zaista ostaju samo prazne police. Ako misli da za dobru robu treba dugo da čeka u redu i da je skupo platiti, tako će mu i biti. Ako su očekivanja pesimistična i ispunjena sumnjama, neminovno će se to i potvrditi. Takođe, ako očekuje da će se susresti sa neprijateljskim okruženjem, njegovi predosećaji će se ispuniti. Međutim, biće dovoljno da ga obuzme i najmanja nevina misao da je svet za njega pripremio sve najbolje, i to će iz nekog razloga takođe funkcionisati.

Osobenjak, koji misli da se ništa na svetu ne daje tek tako, bez razloga, odjednom će se na neobjašnjiv način naći pored polica koje su prepune upravo dopremljene robe, koja kao da je baš njemu namenjena. Ispostaviće se da prvi kupac sve dobija besplatno, dok će se iza njega već formirati red onih koji su ubeđeni da je realnost života mnogo mračnija i da budalama uopšte ne može da se posreći.

Život je igra u kojoj svet svojim stanovnicima stalno postavlja istu zagonetku: „Pogodite kakav sam?“ I svako odgovara u skladu sa svojim predstavama: „Agresivan si“, ili „Prijatan si“, ili „Veseo si, mračan; prijateljski, neprijateljski; srećan, nesrećan“.

